

A Pécsi Ítéltábla Dr. Halmos Ügyvédi Iroda által képviselt **I.rendű felperes neve** I. rendű, **II.rendű felperes neve** II. rendű és **III.rendű felperes neve** III. rendű (címük felpereseknek - dr. Boráné dr. Matkó Mária ügyvéd által képviselt **I. rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű, dr. Rákossy Lajos ügyvéd által képviselt **II. rendű alperes neve** (címe) II. rendű és jogtanácsos által képviselt **III.rendű alperes neve** (III. rendű alperes neve) III. rendű alperesek ellen tulajdonjog megállapítása iránt indított perében aTörvényszék 2014. április hó 28. napján kelt számú ítélete ellen az I-II-III. rendű felperesek részéről 45 és 47. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, az I. rendű alperes viszontkeresetét elutasítja.

Mellőzi az I-II-III. rendű felperesek és az I. rendű alperes elsőfokú perköltség megfizetésre kötelezését.

A felperesek által fizetendő illeték összegét 36.000,- (harminchatezer) forintra leszállítja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság felhívására 36.000 (harminchatezer) forint viszontkereseti illetéket és 48.000,- (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi az I-II-III. rendű felpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen 48.000,- (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állami adóhatóság felhívására.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság számú ítéletében a felperesek tulajdonjog megállapítása és az I. rendű alperes jognyilatkozatának pótlása iránt előterjesztett keresetét elutasította, az I. rendű alperes viszontkeresetének helyt adva megkereste a

.....Körzeti Földhivatalt, hogy ahrsz.-ú ingatlanról a II. rendű felperes javára szóló tulajdonjog fenntartással történő eladása bejegyzést törölje. Megállapította, hogy 2004. szeptember hó 1. napján a II. rendű felperes, mint állagvevő, az I. rendű felperes, mint haszonélvező és az I. rendű alperes mint eladó között ahrsz.-ú ingatlanra és 11. számú gépkocsi beállóra, valamint a III. rendű felperes, mint állagvevő, I. rendű felperes, mint haszonélvező és az I. rendű alperes, mint vevő között ahrsz.-ú ingatlanra, és a 10. számú gépkocsi beállóra létrejött adásvételi szerződéstől az I. rendű alperes 2006. április hó 7. (ténylegesen 2006. augusztus hó 4. napján) kelt nyilatkozattal jogszerűen állt el, mivel a vételár kiegyenlítése a szerződés 5. pontjában foglaltak szerint, a II. rendű alperes számlájára befizetéssel nem történt meg. Kifejtette, hogy felperesek egyéb módon sem tettek eleget fizetési kötelezettségüknek, a 2004. november hó 9. és 2004. december hó 10. napján kelt bevételi pénztárbizonylatok ellenére tényleges pénzmozgás, befizetés nem történt meg. Álláspontja szerint a lakóingatlan használata során felmerülő hibák, illetve azok kijavítása nem tekinthető olyan jogosulti késedelemnek, mely a felperesek teljesítését akadályozná. Megállapította, hogy a felek elállást követően tanúsított magatartása alapján nem történt olyan kétséget kizáró egyező akaratnyilvánítás, amelyből az következne, hogy ráutaló magatartással a szerződés felbontását érvénytelenítették. A vételár visszakövetelésére irányuló, másodlagos kereset tekintetében kiemelte, hogy az I. rendű alperes felszámolása kezdő időpontját követően a Cstv. 38. § (3) bekezdése alapján ez az igény a felszámolási eljárásban érvényesíthető. A felek közötti szerződés felbontása folytán, az I. rendű alperes viszontkeresete alapján az Inytv. 62. § (1) bekezdés b) pontja szerint kereste meg a földhivatalt a megszűnt jog, a II. rendű felperes javára bejegyzett tulajdonjog fenntartással történő eladás ténye törlése iránt.

Atélőtábla számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására, és újabb határozat hozatalára utasította hivatkozással arra, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást teljes körűen nem tárta fel, tévesen és hiányosan tett eleget tájékoztatási kötelezettségének. Megállapította, hogy a perben a felpereseknek azt kellett bizonyítaniuk, hogy a 2008. november hó 8. napján elismert hátralékos 15.720.000 forint vételártartozást kiegyenlítették, illetve a tartozás beszámítás folytán megszűnt, míg I. rendű alperesre hárult annak bizonyítása, hogy az adásvételi szerződés a felperesek 2006. november hó 6. napján kelt beszámítási nyilatkozatát megelőzően elállás folytán megszűnt. Iránymutatásul előírta az elsőfokú bíróság számára, hogy a kioktatást a megismételt eljárás során ki kell egészítenie, és a felek által előterjesztett bizonyítási kérelem alapján a szükséges bizonyítást le kell folytatnia.

Kiemelte a másodfokú bíróság, hogy az I. rendű felperes által az I. rendű alperes részéről felvett kölcsönre megfizetett, és a II-III. rendű felperesre engedményezett 15.000.000 forint követelés beszámítása folytán 15.000.000 forint vételártartozás megszüntetése a Ptk. 286. § (2) bekezdése és a Ptk. 296. § (2) bekezdése alapján

nem lehet vitás. Utalt viszont arra, hogy nem állapítható meg, hogy a fennmaradó 710.000 forint összegű tartozás a 2010. április hó 14. napján történt beszámítás folytán megszűnt-e, ezért az újabb eljárás során a felpereseket fel kell hívni annak bizonyítására, hogy az általuk beszámítani kívánt 500.000 forint bérleti díj és áru ellenérték, valamint 700.000,- forint bérkövetelés beszámításának a feltételei fennállottak, az I. rendű felperest megillető, lejárt követelések érvényesítésére került sor. Megjegyezte a másodfokú bíróság, hogy a felperesek 2006. november hó 6. napján kelt beszámítási nyilatkozatában közölt, hibás teljesítésre alapított visszatartás a vételár megfizetése szempontjából közömbös, mivel a visszatartási jog a teljesítés elmaradása tényét nem befolyásolja. Kifejtette, hogy a felperesek által állított teljesítési határidő módosítás bizonyításától függően kell a 2006. augusztus 4-ei elállás jogszerűségéről állást foglalni, és amennyiben a teljesítési határidő módosult, valamint annak lejáratra az elállás után következett be, késedelem hiányában az I. rendű alperest az elállás joga nem illette meg. Amennyiben azonban az elállás a felperesek késedelme alatt történt, az I. rendű alperesnek szigorú (fix) határidő hiányában a Ptk. 300. § (1)-(2) bekezdése alapján azt kell bizonyítani, hogy az utólagos teljesítésre megfelelő határidőt szabott, és az eredménytelenül telt el. A másodfokú bíróság iránymutatása szerint e körben fel kell hívni az I. rendű alperest az elállási nyilatkozatban megjelölt 2006. június hó 27. napján kelt levél csatolására, és ennek ismeretében kell állást foglalni arról, hogy a póthatáridő tűzése megtörtént-e.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során hozott, fellebbezéssel támadott ítéletében a felperesek keresetét elutasította, az I. rendű alperes viszontkeresetének helyt adott, és megkereste aKörzeti Földhivatalt, hogy ahrs.-ú ingatlanról a II. rendű felperes javára szóló „tulajdonjog fenntartással történő eladás” ténye bejegyzést törölje. Megállapította, hogy az adásvételi szerződés fennáll, az I. rendű alperes elállási nyilatkozata joghatás kiváltására nem volt alkalmas, mivel az I. rendű alperes az elállást megelőzően fizetési felszólítást nem küldött a felpereseknek, póthatáridőt sem tűzött, és érdekmúlást sem bizonyított. Kifejtette, hogy a szerződés fennállása folytán a felpereseknek a tulajdonjog bejegyzéséhez szükséges hozzájáruló nyilatkozat kiadásához a perben a vételár maradéktalan kifizetését kellett bizonyítaniuk. Megállapította, hogy a felperesek vételárhátraléka 15.710.000 forint volt, melyből 15.000.000 forint tartozás beszámítás folytán megszüntetésre került, a fennmaradó 710.000 forint tartozás megszűnését azonban felperesek nem bizonyították. Kiemelte, hogy az I. rendű felperes által a II-III. rendű felperesekre engedményezett munkabér-követelés a 2006. januártól 2006. június hó 30. napjáig terjedő időre 450.000,- forint volt, melyből az I. rendű felperes a régi Mt. 164. §-a alapján kizárólag a levonható munkabért - a Vht. 65. § (1) bekezdése szerinti 33 %-ot - 148.500,- forint engedményezhetett. Kifejtette, hogy az I. rendű alperesnek 2006. év elejétől az I. rendű alperessel szemben sem tagi kölcsön címén, sem más jogcímen nem állott fenn követelése, a felperesek a 2010. április hó 14. napján közölt nyilatkozatban megjelölt 500.000 forint bérleti díj és áru ellenérték követelésüket nem bizonyították. Megállapította, hogy a felperesek jótállásra hivatkozása nem minősül a vételár megfizetésének, mivel a felperesek a Ptk. 248. § (5) bekezdése szerinti jogkövetkezményt, például árleszállítást nem

jelöltek meg. Utalt arra, hogy a vételár visszakövetelése iránti igényt a felperesek a Cstv. 38. § (3) bekezdése alapján az I. rendű alperes ellen indult felszámolási eljárásban érvényesíthetik. Az I. rendű alperes viszontkeresete alapján az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. tv. 62. § (1) bekezdés b) pontja alapján törölni rendelte a II. rendű felperes javára bejegyzett tulajdonjog fenntartással történt eladás ténye bejegyzést hivatkozással arra, hogy a felperesi kereset elutasításra került, ezért a II. rendű felperes tulajdonjoga bejegyzésére nem kerülhet sor.

Az ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, fellebbezésükben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát, a viszontkereset elutasítását kérték. Hivatkoztak arra, hogy a fellebbezés mellékleteként csatolt - a tárgyalás berekesztését követően birtokukba került - pénztári jelentés szerint 2005. szeptember hó 30. napján 9.890.000 forint vételárhátralék tartozás állott fenn, melyet a 15.000.000 forint banki törlesztés beszámításával kiegyenlítettek. Állították, hogy az I. rendű felperesnek 2006. évben -könyvelő tanú által az elsőfokú ítélet meghozatalát követően elismerten, és a fellebbezéshez csatolt főkönyvi kivonat szerint is - 648.750 forint munkabér követelése, valamint tagi kölcsön követelése állott fenn az I. rendű alperessel szemben. Utaltak arra, hogy 1.000.000 forint tagi kölcsönt, 500.000 forint I. rendű alperes bankszámlájára befizetést, valamint 500.000,- forint kifizetését igazolták az I. rendű alperes által üzemeltetett virágbolt kivitelezését végző vállalkozó részére. Kifejtették, hogy a régi Mt. 164. § (3) bekezdése csak a jövőben esedékes munkabér engedményezését tiltotta, a már lejárt munkabér engedményezését nem zárta ki. Utaltak arra, hogy a Vht. 65. § (1) bekezdése nem alkalmazható, mivel végrehajtás esetén nem engedményezés történik, hanem végrehajtási cselekmény és a munkáltatót terhelő levonási kötelezettség áll fenn. Hivatkoztak arra, hogy az I. rendű alperes hibás teljesítése folytán a vételárhátralék visszatartására jogosultak a hibák kijavításáig, valamint a jótállási szabályzat, anyag megfelelőségi bizonylatok átadásáig. Hivatkoztak arra, hogy az elsőfokú eljárás során árleszállításra, vételárcsökkentésre vonatkozó nyilatkozatot tettek.

Az I-II. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.

A fellebbezés részben megalapozott.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú eljárás iratai, a I. rendű felperes számú jegyzőkönyvben tett nyilatkozata alapján az alábbiakkal kiegészíti:

A társasági tevékenységek közül I. rendű felperes foglalkozott a virágbolt működésével, e vonatkozásban saját bankszámlájáról teljesített kifizetéseket bérleti díj címén.

Az I. rendű felperes által az I. rendű alperes helyett kifizetett összegek „részben megtérültek, mivel az I. rendű felperes a készpénzben érkező bevételekből a magánszemélyként teljesített kifizetéseket levonta”.

A fenti kiegészítéssel az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és helyesen vonta le azt a jogkövetkeztetést is, hogy a felperesek a perben a vételár kifizetését nem bizonyították, ezért a jognyilatkozat pótlását nem kérhetik.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperesek hátralékos vételártartozása 15.710.000 forint volt. A felperesek a megismételt eljárás során ezt a tényt nem vitatták, csak az érdemi határozat meghozatalát követően csatolták az I. rendű alperes pénztárjelentését annak alátámasztására, hogy 2005. szeptember hó 30. napján a vételárhátralék 9.890.000 forint volt. A Pp. 235. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény, vagy új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az elbírálása esetén reá kedvezőbb határozatot eredményezhetett volna. A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására, vagy az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítás folytatásának indítványozására akkor is sor kerülhet, ha az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul, a 141. § (6) bekezdésében foglaltakat azonban ebben az esetben is alkalmazni kell. A fellebbezésben állított tényről a felperesek az elsőfokú határozat meghozatalát megelőzően nyilvánvalóan tudomással bírtak, nekik, mint vevőknek kellett a legjobban tudni, hogy mennyi vételárat fizettek meg, ezért a Pp. 235. § (1) bekezdés 2. mondata értelmében új tényként az állított többletkifizetést a másodfokú eljárás során figyelembe venni nem lehetett.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a hatályon kívül helyező végzésben foglaltak szerint eljárva helyesen oktatta ki a bizonyítási teherről a feleket, és helyesen állapította meg, hogy beszámítás folytán 15.000.000 forint tartozás a vételártartozásból megszüntetésre került. A számú hatályon kívül helyező végzésben foglaltak szerint ez a tény nem lehet vitás. Az I. rendű felperes anek az I. rendű alperes által felvett kölcsön törlesztésére 15.000.000 forintot megfizetett. A nem személyhez kötött szolgáltatás teljesítéséhez az I. rendű alperes hozzájárult, ezért a harmadik személy részéről történt teljesítés folytán az I. rendű felperes a kötelezett I. rendű alperestől a Ptk. 286. § (2) bekezdése szerint megtérítést követelhet. E követeléseket engedményezte a II-III. rendű felperesre, részükről a 15.000.000 forint egynemű és lejárt követelés 2006. november hó 8. napján történt beszámításával a vételár-fizetési kötelezettségük ezen összeg erejéig a Ptk. 296. § (2) bekezdése alapján megszűnt. A beszámítás egyoldalú, címzett jognyilatkozat, a másik fél részéről elfogadást nem igényel, még a címzett részéről sem, és ae tárgyban tett jognyilatkozatának sincs joghatása.

Felperesek 2010. április hó 4. napján az I. rendű felperes 700.000 forint munkabér és 500.000 forint bérleti díj áru ellenérték követelésének beszámítására tettek nyilatkozatot, ezért a továbbiakban azt kellett vizsgálni a másodfokú bíróság

hatályon kívül helyező végzésében foglaltak szerint, hogy a beszámítás időpontjában ezek a követelések a nyilatkozatban megjelölt összegben az I. rendű felperest megillető lejárt követelések voltak-e.

Az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság iránymutatásának megfelelően tájékoztatta a felpereseket arról, hogy a beszámított 500.000,-forint bérleti díj és áruellenérték, valamint munkabér beszámításának feltételeinek fennállása, az I. rendű felperest megillető lejárt követelés tényének bizonyítása a felpereseket terheli. A és 39. számú végzéseivel a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján felhívta a felpereseket a bérkövetelés tényalapja, jogalapja ésösszepszerűségének igazolására. Felperesek a könyvelő kihallgatásán, majd ezt követően az I. rendű alperesi gazdasági társaság iratanyaga átadás - átvételének iratainak csatolását kötelezésen túl egyéb bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő. A fellebbezéshez csatolt főkönyvi kivonat ezért a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján olyan új bizonyíték, amelyre a felperesek nem hivatkozhatnak. Felperesek a munkabér-követelés tekintetében 450.000 forint követelést meghaladóan bizonyítási kötelezettségüket a bíróság felhívása ellenére elmulasztották, ezért az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértés nélkül határozott a további bizonyítékok előterjesztésének bevéárása nélkül, a felhívás ellenére becsatolni elmulasztott bizonyítéokra, elmulasztott bizonyítási indítványra a felperesek a másodfokú eljárás során már nem hivatkozhatnak (BH204/2003., BDT2001/386., 2000/177. szám alatt közzétett eseti döntések). Helyesen állapította meg így az elsőfokú bíróság, hogy a felperesek az eljárás során okiratokkal és a könyvelő tanúvallomásával 450.000 forint munkabér követelés fennállást bizonyították.

Nem ért egyet azonban a másodfokú bíróság azzal, hogy az ügyben alkalmazandó régi Mt. 164. § (2) bekezdése az I. rendű felperes lejárt munkabér-követelésének átruházás kizárta. Az Mt. 164. §-hoz fűzött indokolás (MT Kommentár) szerint a munkabérrész átruházás tilalmának az indoka az, hogy a munkabér a munkavállaló és családja megélhetését szolgálja, ezért a levonás mentes munkabérrész - amely azonos a Vht. szerint a végrehajtás alól mentes résszel - nem engedményezhető. A munkavállaló létfenntartását, megélhetését a folyamatosan kifizetésre kerülő, esedékes és a jövőben esedékes munkabér biztosítja, a már lejárt és ki nem fizetett követelések engedményezését ezért az Mt. 164. § (2) bekezdése nem zárja ki. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a kommentárban megfogalmazott célra figyelemmel ez a jogértelmezés áll összhangban az Alaptörvényben megfogalmazott józan ész követelményével (Alaptörvény Bíróságok 28. Cikk).

Fentiekre tekintettel az I. rendű felperes a teljes lejárt, 450.000 forint követelést érvényesen engedményezte a II-III. rendű felperesekre, és a felperesek a teljes összeg beszámításával csökkenthették vételártartozásukat.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a fennmaradó tartozással szemben (260.000 forint) azonban a felperesek nem bizonyították a 2010. április hó 4. napján kelt beszámítási nyilatkozatban megjelölt 500.000 forint bérleti díj, áru ellenérték követelés fennállását.

Megjegyzzi a másodfokú bíróság, hogy nem vehető figyelembe e körben a felperesek által állított 1.000.000 forint tagi kölcsön és a kivitelező vállalkozónak kifizetett 500.000 forint. Az I. rendű alperes 2010. április hó 26. napjától felszámolás alatt áll, ezért ezt követően a Cstv. 36. § (1) bekezdése alapján csak olyan követelés számítható be, amelyet a felszámoló elismertként nyilvántartásba vett, és amelynek tekintetében a felszámolás kezdő időpontját - vagy ha a követelés később keletkezett, a keletkezését - követően nem került sor engedményezésre. Felperesek 2010. április hó 4. napján kelt, felszámolást megelőzően tett nyilatkozatukban a tagi kölcsön és a vállalkozónak kifizetett összeg beszámítását nem jelezték, a felszámolást követően tett ilyen tartalmú nyilatkozatuk alapján pedig a Cstv. 36. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek hiányában nincs helye beszámításnak, mivel felperesek a beszámítani kívánt összegre hitelezői igénybejelentést nem tettek.

Fentiekre tekintettel kizárólag a beszámítási nyilatkozatban megjelölt 500.000 forint bérleti díj és áru ellenérték tekintetében kellett vizsgálni a beszámítás feltételeit. Az I. rendű felperes személyes előadásában maga is elismerte, hogy az általa bérlet díj, áru ellenérték címén kifizetett összegeket oly módon számolta el, hogy a bevételből levonta,tanú pedig egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy 2006. év elején az I. rendű felperesnek az I. rendű alperessel szemben nem állott fenn követelése. A felperes saját nyilatkozatával együtt értékelve a tanúvallomást az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy e követelés fennállását a felperesek nem bizonyították.

Nem jelenti a vételár kiegyenlítését a felperesek hibás teljesítése, jótállásra alapított nyilatkozata sem. Kiemeli a másodfokú bíróság - egyezően a hatályon kívül végzésben foglaltakkal -, hogy a hibás teljesítésre alapított 700.000 forint összegű visszatartás a vételár megfizetése szempontjából közömbös. Amennyiben a felpereseket a régi Ptk. 306. § (4) bekezdése alapján az ellenszolgáltatás arányos részének visszatartási joga megillette, ez a tény nem változtat azon, hogy a vételár kiegyenlítése nem történt meg. Felpereseknek a vételár kiegyenlítését kell igazolniuk, a visszatartási jog gyakorlása a teljesítés elmaradása tényét nem befolyásolja. A visszatartási jog abból a célból illeti meg a jogosultat, hogy a kijavításig, kicserélésig ne kelljen teljesítenie, azonban azzal a következménnyel is jár, hogy amíg nem teljesítenek, nem igényelhetik az I. rendű alperes tulajdonjog bejegyzéséhez a hozzájárulását. Felperesek azonban a visszatartási joggal együtt szavatossági igényt nem érvényesítettek, árleszállítási igényt nem jelöltek meg. Kizárólag a számú előkészítő irat 3. oldalán utaltak arra, hogy szavatossági igényként árleszállítás, vételár-csökkentési igény is érvényesíthető lenne, határozott, egyértelmű kérelmet, az igény tényalapja és mértéke megjelölésével azonban nem terjesztettek elő. Az eshetőleges, feltételes nyilatkozat nem igényérvényesítés, ez alapján a szerződésben kikötött vételár csökkenése sem állapítható meg, ezért az elsőfokú bíróságnak nem volt e tekintetben oktatási kötelezettsége sem.

Fentiekre tekintettel a felperesek keresete alaptalan volt, ezért a vételár kiegyenlítése hiányában nem kérhetik az I. rendű alperes jognyilatkozatának pótlását. A felek közötti adásvételi szerződés azonban nem szűnt meg, jelenleg is hatályos. Az adásvételi szerződés 5. pontja értelmében az eladó I. rendű alperes a régi Ptk. 368. § (1) bekezdése szerint tulajdonjogát a vételár teljes kifizetéséig fenntartotta, a tulajdonjog fenntartással történt eladás tényének ingatlan-nyilvántartásba bejegyzéséhez a szerződés aláírásával hozzájárulását adta. A tulajdonjog fenntartással történt eladás tényére az, hogy a vételár még nem került kiegyenlítésre nem hat ki, a tulajdonjog fenntartása a vételár kifizetéséig fennáll, ezért a nyilvántartott tény megszűnése hiányában tévesen rendelkezett az elsőfokú bíróság az Inytv. 62. § (1) bekezdése b) pontja szerint a tulajdonjog fenntartással történt eladás tényének törléséről.

Minderre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és az I. rendű alperes viszontkeresetét elutasította.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a pertárgy értékét tévesen állapította meg. A Pp. 24. § (1) bekezdése szerint a pertárgy értékének megállapításánál a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értéke irányadó. A felperesek keresetükben nem az adásvételi szerződésen alapuló teljesítést, a szerződés érvénytelenségének, létre nem jöttének vagy hatálytalanságának megállapítását, hanem az adásvétel ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséhez szükséges jognyilatkozat pótlását kérték. A jognyilatkozat pótlása szempontjából az adásvételi szerződésben megjelölt szolgáltatás, ellenszolgáltatás értéke közömbös, ezért a pertárgy értéke meg nem határozható. Ennek alapján az Itv. 39. § (3) bekezdés b) és c) pontja szerint a feljegyzett elsőfokú illeték 36.000 forint kereseti és 36.000 forint viszontkereseti illeték, továbbá 96.000,- forint fellebbezési eljárási illeték (mivel a felperesi fellebbezés mind a kereset elutasítását, mind pedig a viszontkeresetnek helyt adó ítéleti rendelkezést támadta). Utal a másodfokú bíróság arra, hogy aszámú végzésben ugyan 2.032.000 forint feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megállapítására került sor, a megállapításhoz azonban anyagi jogerő nem fűződik, ezért az eltérő pertárgyérték megállapításának jogkövetkezményei a fellebbezési eljárásban levonhatóak voltak.

A felperesek keresete, és az I. rendű alperes viszontkeresete alaptalan, ezért a felek a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján viselik költségeiket. Az elsőfokú eljárásban feljegyzett illeték, viszontkereseti illeték, és a fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a feleket az azonos mértékű pervesztességre tekintettel a másodfokú bíróság a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint kötelezte. Utal arra, hogy mivel a másodfokú bíróság végzésében foglaltak szerint a hatályon kívül helyezésre a Pp. 252. § (2) bekezdése szerint került sor, a megismételt eljárásban az Itv. 51. § (1) bekezdése alapján a fellebbező fél az illeték ismételt megfizetése (feljegyzése) alól mentesült.

P é c s, 2014. november 5.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó bíró,
Dr. Döme Attila s.k. bíró